

Братска любовь

Всички го познаваха на Хисаря. Той срѣщаше гоститѣ още при южната врата на крепостния зидъ, при „Камилитѣ“, съ радостни поздравления, съ подскачания и съ весели смѣшки. Той ги веселѣше и по-после, както си знаеше. И всички познаваха Павля Фертигѣтъ, и го обичаха, и му даваха бакшиши.

Павле Фертигѣтъ бѣше 18-20 годишно момче. Полугламаво, полулудо, незлобиво, пѣрнато, често духовито, винаги весело подѣ своитѣ дрипави дрехи и жалка външность. По неомитото му длѣгнесто, лунясто лице играяха две голѣми черни очи, дето свѣтѣше изражение на постоянна, безпричинна радостъ. Той бѣше станалъ любимецъ на гоститѣ на хисарскитѣ бани; неговитѣ хлапашки дѣрдорания, обикаляха отъ уста на уста и доставяха растуха въ събранията и беседитѣ...

Павле бѣше отъ градеца Сопотъ, дето имаше само една майка, последна сиромахкиня, която го бѣ оставила на произвола на сждбата; имаше и братъ, който се бѣ дѣналъ нѣкъжде. Павле Фертигѣтъ прочее се поминуваше отъ подарки, получавани за шѣтане, за развеселяване хисарскитѣ гости; носѣше бохчитѣ имъ до банитѣ, ходѣше съ разни поржчки пешъ до Карлово, срѣщаше новитѣ